

דואר אלקטרוני - daflavi@lavi.co.il

דף השבוע

פרשת וישלח-רפא גנות

דבר התורה מוקדש לזכרו של שגיא יעקב שכולנו אהבנו, שהיה כולו לב. לב טוב ומיטיב.

כיצד מנחמים?

המדרש באבות דרבי נתן (יד), מספר שכאשר מת בנו של רבי יוחנן בן זכאי, באו לנחמו חמשת תלמידיו. כל אחד מהם ניסה לנחמו בדרך אחרת, אך ללא הועיל: לא רק שאינם מנחמים אותו, אלא מצערים אותו עוד יותר, בבחינת 'באו לחזק והחלישו'. אף אחד מהם לא הצליח לנחם, למעט תלמידו רבי אלעזר בן ערך.

ארבעת התלמידים מנסים לנחמו בכך שהם מזכירים לו את אבות האומה, שגם להם נפטרו ילדם והתנחמו. רבי אליעזר מזכיר את האדם הראשון שמת עליו הבל בנו. רבי יהושע מביא את איוב שמתו לו בנים ובנות ביום אחד, רבי יוסי מנסה לנחם בעזרת אהרון הכהן ששני בניו מתו בהקריבם אש זרה, ולבסוף רבי שמעון מזכיר את דוד המלך שמת לו בנו. כל אלו לא ניחמו, ואף עוררו כעס. לעומתם, רבי אלעזר בן ערך נוקט בשיטה אחרת. הוא מבקש משמשו שילוה אותו לבית המרחץ, לאחר מכן, הוא יושב לפני רבי יוחנן בן זכאי ומנחמו על ידי דרשה אמונית על כך שהאל יתברך הפקיד בידינו פיקדון, ובבוא היום צריך להחזיר את הפקדון. הוא מחזק אותו בכך שהוא הצליח לשמור על בנו בצורה מושלמת, שהרי חינך אותו ללימוד, לתורה ומצוות. וכנראה שבצער רב הגיע הזמן להחזיר את הפיקדון. לאחר הדברים האלו, אומר לו רבן יוחנן בן זכאי: "אלעזר בני, ניחמתני כדרך שבני אדם מנחמין", הוא הצליח איפה שאחרים נכשלו.

ובכן- מה עשה רבי אלעזר בשונה מחבריו? רבי אלעזר נכנס אל רבו לאחר שהתרחץ והתכונן, הכין עצמו לניחום. הוא מתייחס לרבי יוחנן בן זכאי כאל כל אדם כואב בשעת אבלו, ואינו מתייחס אליו באופן שונה בשל היותו רבו הדגול, ובזאת מאפשר לו להתאבל כאחד האדם- כך שכל דרך להתאבל מתאפשרת וראויה, לא רק דרכם של האבות. הוא מתייחס לאבל שלו בצורה אישית ולא מתחמקת, בשונה מהאחרים שמשווים את האבל שלו לצער של 'גדולי האומה', ומנסים אולי להרשים את רבם בדברי תורה מעמיקים. במקום זאת, ומבלי להיתלות באילנות גבוהים, ר' אלעזר בן ערך מנסה לחזק אותו ולעורר בו תחושת השלמה, בכך שהוא נותן לו להבין שעשה טוב בעיני ה', בכך ששמר והשביח את הפיקדון שניתן בידי.

אותו רבי אלעזר בן ערך, התלמיד שהצליח לנחם את רבו, הוזכר במסכת אבות: "איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם... רבי אלעזר אומר, לב טוב".

רבי אלעזר מדגיש שהדבר החשוב בחיים זה 'לב טוב', אותו לב טוב שהיה כה נחוץ בנחמת רבו בשעת אבלו, באותה התייחסות אישית ואנושית לחוויית האובדן, ולא למעמדו של האבל.

עם זאת, יש לשים לב להמשכו של המדרש: "כשיצאו מלפניו, הוא אמר (אלעזר בן ערך): אלך לאמאוס, למקום יפה ומים יפים ונאים, והם אמרו: נלך ליבנה, למקום שתלמידים חכמים מרובים אוהבים את התורה. הוא, שהלך לאמאוס, למקום יפה ומים יפים ונאים, נתמעט שמו בתורה, הם, שהלכו ליבנה, למקום שתלמידים חכמים מרובים ואוהבים את התורה, נתגדל שמו בתורה".

המדרש מספר שלאחר מכן כל התלמידים הלכו לדרכם, רבי אלעזר עם הלב הטוב הלך למקום יפה ונאה לאמאוס, ואילו האחרים הולכים ליבנה להמשיך את בית מדרשו של ריב"ז בהתחדשות היהודית שלאחר החורבן. המדרש מספר שדווקא אלה שלא הצליחו לנחם את רבם, הם כן מצליחים בדבר אחר, להמשך את לימוד התורה שלהם לדורות הבאים.

עולה השאלה מדוע רבי אלעזר הצליח לנחם את רבו אך לא הגדיל תורה והאדירה? אפשר להציע שאולי יש חשיבות גדולה 'ללב טוב ולמראות יפים ונאים' אבל זה לא מספיק. בשביל שדבריך לא יעלמו וימשיכו להדהד בלב עמך ישראל, צריך להמשיך ללמוד ולהאבק על המשך הרצף ההיסטורי של המסורת היהודית דווקא ביבנה ולא באמאוס.

קשה למצוא נחמה לאחר האובדן של שגיא יעקב, אך מעבר לנחמה שבהקרבה הגדולה, נזכור תמיד ששגיא האהוב ידע לשלב 'לב טוב' של רוח חסד מפוארת שהרעיף והשפיע על סביבותיו בכל מקום ובכל עת, יחד עם שליחות בחינוך ובהדרכה, בהנהגת ערכים. שגיא שאף ללמוד, לחנך ולהמשיך את המורשת היהודית כקצין מצטיין בצבא הגנה לישראל.

יהי זכרו של שגיא יעקב ברוך.

מעט לעט- תמר שורק

אשר יגורנו בא לנו... ביום שני, קיבלנו את הבשורה הקשה, על נפילתו בקרב של חברנו, הלוחם, סרן שגיא רובינשטיין הי"ד. בשורה קשה שכזו, לא הגיעה ללביא כבר עשרות שנים והכאב קשה מנשוא. אנו נמצאים בחודשים ארוכים של מלחמה, בחזיתות רבות. חיילינו הגיבורים מגיעים להישגים שאיש לא שיער שנגיע אליהם ובצד זה, המחיר המשולם, יקר וכואב עד מאד.

בסיום ימי השבעה בקיבוץ, ברצוני להודות לכל מי שנרתם לסיוע בימים אלה: צוות צח"י המצומצם שהחל לפעול ביום ראשון בחצות, בעלי המלאכה שסייעו בצדדים הטכניים של הובלת ציוד, חשמל, שילוט, דרכים וכל מה שנדרש, חברי וחברות המשפחה שעטפו את בני המשפחה ללא הפסקה, התיכונים שהציבו דגלים ברחבי הקיבוץ, החברים והילדים שעמדו ביציאה וכיבדו את השיירה, כל מי שהביא ארוחות לבית האבלים, צוותי החינוך וועדת צעירים שנתנו מענה לילדים, להורים ולחיילים וכל החברים שקראו תהילים ושהשתתפו איש איש לפי יכולתו – תודה לכולם ומי ייתן שנזדקק להתייחסות שכזו רק בשמחות!

כשעמדנו בהלוויה שמענו דברים רבים וטובים על שגיא ז"ל, מפי הדוברים השונים. שמענו עד כמה שהוא היה חבר טוב ובן זוג ואבא אוהב ומשקיע, על כיבוד ההורים שלו, על איש המעשה שהוא היה, על דבקותו במשימות וביעדים שהציב לעצמו, על הרצון להתקדם ולעשות עוד ועוד טוב בעולם וכן הלאה... ועלתה בי המחשבה, שחבל שאנחנו מחכים ללכתו של האדם מן העולם, כדי לדבר בשבחו. אם יש משהו אחד קטן, שהייתי רוצה שנלמד מאירוע זה (מלבד כמובן להידבק וללמוד ממידותיו הטובות של שגיא הי"ד), זה שנמצא את ההזדמנויות להגיד דברים טובים ולדבר בשבחם של אהובינו, חברינו ומכרינו – בעודם בחיים. שנמצא את הרגעים בהם נוקיר ונעריך במילים, את התכונות הטובות והמעשים של האנשים סביבנו. כפי שכתב יעקב גלעד: "לא פעם זה קשה, אבל לרוב מילה טובה, מיד עושה לי טוב, רק מילה טובה או שתיים לא יותר מזה...".

ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.

יותר מזה אנחנו לא צריכים

מילים: אבי קורן

לחן: שמואל אימברמן

כבר יבשו עינינו מדמעות ופינו כבר נותר אילם בלי קול מה עוד נבקש, אמור מה עוד כמעט ביקשנו לנו את הכל	כבר כאבנו אלף צלקות עמוק בפנים הסתרנו אנחה כבר יבשו עינינו מלבכות אמור שכבר עמדנו במבחן	כבר כיסונו תל ועוד אחד טמנו את ליבנו בין ברושים עוד מעט תפרוץ האנחה קבל זאת כתפילה מאוד אישית
---	--	--

את הגשם תן רק בעיתו ובאביב פזר לנו פרחים ותן לנו לשוב ולראותו יותר מזה אנחנו לא צריכים	את הגשם תן רק בעיתו ובאביב פזר לנו פרחים ותן לה להיות שנית איתו יותר מזה אנחנו לא צריכים	את הגשם תן רק בעיתו ובאביב פזר לנו פרחים ותן שיחזור שוב לביתו יותר מזה אנחנו לא צריכים
---	---	---

את הגשם תן רק בעיתו
ובאביב פזר לנו פרחים
ותן לנו לשוב ולראותו
יותר מזה אנחנו לא צריכים

ותן לנו לשוב ולראותו
יותר מזה אנחנו לא צריכים

דברים אחר מיטתו של שגיא יעקב רובינשטיין הי"ד – הרב יהודה גלעד

שגיא יעקב שמך.

"ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלוקים". אומרים בעלי החסידות, כשאדם הולך בדרכו שלו, עם האמת שלו, בצניעות בלי מניירות ושיקולים חיצוניים, אזי הוא פוגש מלאכי אלוקים.

שגיא יעקב, כזה בדיוק היית. הלכת בדרכך שלך, דרך של נתינה של חסד של התנדבות אינסופית, והכל בשקט בצניעות האופייניים לך, ואכן, עכשיו אתה פוגש מלאכי אלוקים.

אבל שגיא, אנחנו רצינו אותך כאן בעולם החיים, רצינו לראות אותך עם טל רעייתך היקרה, כאבא מקסים עם לילדיך המתוקים, רצינו לראות אותך חוגג שמחות עם הוריך היקרים ומשפחתך הרחבה, רצינו אותך חי איתנו כאן בקהילת לביא. אך כבר אמר אליהוא בספר איוב "הן אל שגיא ולא נדע" אנחנו כבשר ודם, אין לנו יכולת להבין את דרכי השם, למה איש נפלא כמוך צריך לסיים את חייו בגיל כה צעיר?

הפסוק אומר "צדיק השם בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" רק מי שרואה את כל דרכי השם ומעשיו יכול לראות ולהבין את צדקו וחסדו של ה'. אנו כבני אדם, הראייה שלנו היא לעולם מוגבלת, חלקית, רואים תמיד רק קטע ולכן לעינינו לא תמיד מתגלה חסדו של השם יתברך.

שגיא, בחייך הקצרים הספקת לעשות כל כך הרבה טוב לאנשים במעגלים קרובים ורחוקים ממך. כבר בצעירותך התחלת התנדבות במגן דוד אדום שהפכה אחר כך עבורך לדרך חיים. היית מדריך נערץ בבני עקיבא, התנדבת ב"שמחה לילד", נתינה מילאה אותך בכוחות, והכל בשקט בצניעות, בבחינת "אמור מעט ועשה הרבה". כאן בלביא, הדרכת את התיכון והצלחת לגעת בנפשם של חיי הצעירים גם כאלו שהתקשו בקשיים שונים, ולעיתים זה היה ממש בגדר הצלת נפשות. עבדת ב"בית לחיים" ימים ולילות והתנדבת בקיבוץ לכל משימה אפשרית. בצבא הסדיר היית חניך מצטיין, וכקצין במילואים, בשנה האחרונה והשקעת את כל כולך למען הכלל.

לאחר שנות התנדבות ארוכות הצטרפת לצוות הקבוע של מד"א כפרמדיק, הצלת חיי אנשים וחלומך היה להמשיך לעשות זאת באמצעות לימודי רפואה.

טל רעייתך היקרה, הייתה שותפה מלאה ואפשרה לך את הנתינה הגדולה שלך בימים ובלילות, אולי כי ידעה שגם בילדים שלך ממש, אתה משקיע את כל כולך. הדרך היפה בה קיימת מצוות כיבוד הורים הייתה לדוגמה לכל הסובבים אותך, אך לאסוננו לא נתקיים בך "למען יאריכון ימיו", ואחרי כל זאת נגזר עליך להצטרף לצוות הקבוע של גן עדן כשנתת את נפשך על הגנת עם ישראל.

"ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עיננו". אך דבר אחד אנחנו כן יודעים: "ויוותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר". חז"ל לימדו אותנו שמלחמות הגויים בעם ישראל תמשכנה עד עלות השחר של הגאולה. אנחנו בזמן עלות השחר, ואנחנו מתפללים לריבונו של עולם שמלחמה זו תקרב אכן את קץ גאולתנו, והנופלים על קידוש השם במלחמת מצווה זו עליהם אמרו חז"ל שאין בשמיים מעלה גבוהה מזו, אך אנחנו כאן על הארץ אבלים ודואבים את האבידה הגדולה. תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

חברי קיבוץ לביא

אבלים וכואבים

עם משפחות רובינשטיין ופלג

בנפול יקירכם – חברנו,

סון שגיא יעקב רובינשטיין הי"ד,

בקרב בלבנון.

תנחומים מכל הלב לטל ולילדים,

להוריו ולאחיו, לצבי ולאח פלג ולכל המשפחה.

תהי נשמתו צרורה בצרור החיים.

דברי פרידה – טל רובינשטיין

מושקי שלי,

הבוקר, פתחתי עיניים ואמרתי מענין אם כבר קמת, בטח עוד מעט תשלח הודעה.. כמו תמיד.. ואחרי רגע קלטתי שההודעה האחרונה ששלחת לי היא לתמיד-כל כך מאפיינת אותך.. מעט מילים, הרבה משמעות.

"מקוה שהלילה עבר בצורה סבירה, יאללה חיים, הלכתי, שני לבבות, מתגעגע". כאילו ידעת שהגעגע מעכשיו יהיה זה שילוה אותנו תמיד.

אהוב שלי,

אני עומדת כאן ולא מאמינה שאנחנו נפרדים ובמחשבה שנייה

אנחנו לא נפרדים רק המתכונת משתנה, לא נשתה קפה בארומה בדיוק כמו שעשינו לפני שבוע אלא נשתה קפה כאן או סחלב או קפה שחור עם הל.

לא נטייל ביחד בנחל תבור, נבוא לטבע שקרוב כאן אליך וגם לא נקפא מקור בגבעת המוות ליד חיספין, נהיה כאן ביחד..

נזכרת בשיחות טלפון העמוקות שלנו בתחילת הקשר על משמעות החיים ומה התפקיד שלנו בכלל בעולם הזה, נזכרת שאחרי שחזרת מכמעט חודש וחצי שלא היית בבית בתחילת הסבב הראשון של המילואים, הבטחת לי שמעכשיו אנחנו רק נגשים חלומות ולא נבזבז את הזמן אפילו לדקה.

השנה, התחלת להגשים את אחד החלומות הגדולים שלך להיות רופא, ותמיד אמרת לי- אני רוצה לעשות דברים גדולים ולהיות משמעותי, זה מה שכיוון אותך וכשמה שעשית לא היה לך משמעותי, לא יכולת לעשות אותו ולא משנה כמה כסף הרווחת.

חלום נוסף שהיה לך הוא לנגן בגיטרה, אותה קנית במטרה לנגן לי שיר בחתונה ובשנה האחרונה חזרת ללמוד שיעורי גיטרה וחלמתי שנשב יחד ותנגן לי..

חלמת לגעת באנשים והגשמת.. גם בחיים וגם עכשיו כשסיימת אותם.. כל מקום שהיינו מגיעים היית פוגש מישהו שמכיר אותך..

פעם היינו מסתובבים בירושלים ועושים תחרות מי פגש יותר אנשים.. תנחשו מי ניצח..

רק אתמול, חניכה שלנו מבית הגלגלים שלחה לי כמה היא אהבה אותך וכמה היית מקסים..

אתמול הייתה הכיתה שאנחנו מאמצים ניגשה אלי בדמעות, ואחת הבנות אמרה כמה היא אהבה אותך

לא היה משנה לך בכלל מי עומד מולך, היה אכפת לך שיש לו לב.. ככה הצלחת להתחבר ולגעת בכל כך הרבה אנשים. אם זה במשפחה שלך שהיית מנהיג וכל טיול או מפגש משפחתי היה בהובלתך ואחריותך.. ואם זה בתיכון בקיבוץ או כשהיית מדריך בבית ילדים או במדא או בכל מקום..

אהבת להיות בעשייה, לטייל, ליצור, לעבוד עם הידיים, להשקיע..

אחד הסופשים האחרונים שיצאת, היו הימים הכי מוצלחים שאני זוכרת ושכל כך משקפים אותך..

הגעת ישר מהמילואים והכנת מרק לארוחת ערב, נסענו לסרט ולא הפסקנו לצחוק וגם הספקנו לשתות קפה בכנרת שכל כך אהבנו..

למחרת טיילנו והיה כל כך כיף ולסיום קינחנו במדורה עם הילדים..

ככה היית בפשטות, בחריצות מארגן דברים אבל בצורה הכי טובה שיש.

לימדת אותי להיות מסודרת, לתכנן ולהתכונן לדייק.

אני עוברת על ההודעות שלנו ואני מוצאת המון הודעות שלך שאתה אומר לי תודה.. תמיד פרגנת לי.. רצית שיהיה לי את הכי טוב בכל דבר..

כעסת עלי שאני לא משקיעה בעצמי.. תמיד התבאסת שאני חוזרת מקניות רק עם שקית אחת..

כל חופש גדול היינו מתכננים מראש בזכותך, ומכניסים את החלומות לתוך יומן גוגל משותף ומגשימים..

קמפינג עם חברים, חופשה משפחתית ומה לא..

כיבוד הורים היה מעל הכל בשבילך.. היית אומר לי בואי ניסע להורים שלי, זה ישמח אותם..

היית אומר לי טל, בואי ניסע עם הורים שלך לכאן או לשם..

איזה לב טוב היה לך.. זה הדבר הראשון שהתאהבתי בו בך הלב הענק והגדול שלך..

כל אירוע חברתי בקרב החברים מהשכונה היה בארגוןך, היה מתקרב חול המועד ומיד היית מזמין דירה, הייתי שואלת למה.. כי אולי תומר או ציון יבואו לטייל וירצה לישון.

"מושמיק. תודה על ההקשבה והעזרה שלך. הכל יותר טוב ופשוט איתך. אני אוהב אותך כ"כ. הלוואי שנצליח להגשים את הדברים שאנחנו מדברים עליהם".

ככה כתבת לי באחד הפעמים אחרי שדיברנו על הרצון לדייק ולעשות יותר טוב.

הנה הודעה ששלחת לחברים לפני כמה קייצים והזמנת את כולם להופעה של אברהם פריד שכל כך אהבת.

"גם כי אלך" של אברהם פריד עם הלחן של יוסי הרשקוביץ, שיר שאתה הכרת לי וכל כך התחברת אליו ויותר מתאים ממנו לשמוע גם עכשיו.

אהבת לשמוע שירים באוטו, כשאתה מנקה ולפני שבת.

הכרת לי את השיר הזה והמילים האלה כאילו נכתבו לרגע זה

שקיעות אדומות / עדן חסון

מילים: עדן חסון, דולב רם, פן חזות ויעקב

לאמעי. לחן: דולב רם, פן חזות ויעקב לאמעי

ככה בלילות אני יושב לכתוב מילים

ככה באותו מבוך עולים געגועים

כדי שלא יחזור שוב המבול אני שוטף את

הפנים

וזורק את האבק מהחיים.

ככה לא לבחור בדרך שכולם הולכים

בעיניים עצומות אני רואה את השבילים

בעולם הזה מי מחבר ומי נותן חיים

יש אמת אחת כתובה לה בספרים.

לראות את הטוב

אסור לעצור את השמש עכשיו

שקיעות אדומות

מול כל העולם

משליך את הכל אל הים

ככה לפעמים אני נזכר באנשים

מי היה לי כשנשברתי, מי סגר לי

בפנים?

ועד שיום חדש פתאום יבהיר הכל

יפיג בי כעסים אגלה שאין לי מה

לשמור בפנים.

כבר שנים עברה הנפש טעונה ברגשות.

כשיורקים עליה אש היא משיבה בלהבות

היא תמיד רוצה לצרוח על מנת למצוא

שתיקות.

כמה מחשבות עברו בי עוד שואל מה

לעשות?

מה נשאר.

לראות את הטוב

אסור לעצור את השמש עכשיו

שקיעות אדומות

מול כל העולם

משליך את הכל אל הים

יותר לא אפול,

יותר לא אפול כי נצחתי עכשיו

זריחות אדומות מול כל העולם

תודה על שנים של חברות, יחד, הגשמת חלומות, ללמוד לצלוח כל קושי וכמובן אהבה גדולה.

מקוה שטוב לך שם למעלה ואתה חוזר לרקוד עם סבא וסבתא.

מבטיחה לשמור על כל מה שבנית כל החיים וכמובן על הילדים המדהימים שלנו שיצרנו יחד ורק רצינו שיהיה להם טוב וגם

על העציצים, מבטיחה לנסות

אוהבת

האסיפה הקודמת

באסיפה שהתקיימה ביום שלישי י"ח מר חשוון, 19.11.2024 התקבלו ההחלטות הבאות.

1. אישור תוכנית השכונה החדשה.
2. העברת ההצבעה על ההסדרים של שינוי אורחות החיים לקלפי. בהצבעה בקלפי הצביעו בעד שינוי אורחות החיים 71.1% מהמצביעים. כיוון שיש צורך ב-75% ההצעה לא קיבלה את הרוב הדרוש.

האסיפה הקרובה

האסיפה הקרובה תתקיים אי"ה ביום שני ט"ז כסליו, 16.12.2024 בשעה 20:30.

יו"ר: רותי בולביק.**סדר היום**

1. החלטות קודמות.
2. הארכת כהונת חברי ועד ההנהלה (המזכירות) לשנתיים נוספות.
3. הארכת כהונתו של יאיר ריינמן כמנהל עסקים עד לאמצע שנת 2026
4. קבלה לחברות של שני ונעם קריסטל.
5. הודעות.
6. שאילתות.

הסבר לסעיף 2 בסדר היום

נציגי הציבור במזכירות (שבח ילון, ציפי סטרשנוב, אייל רייס, רונית שטרן וליאת אשכנזי) נבחרו בחודש אפריל 2022 לכהונה בת 4 שנים. שבח ילון כיו"ר מזכירות נבחר עוד בחודש נובמבר 2021. התקנון של הקיבוץ קובע כי כהונה של המזכירות היא בת שנתיים. יש צורך בהחלטה נוספת של האסיפה המאריכה את כהונת חברי המזכירות (כולל שני בעלי התפקידים חיים קליין ואחיה עמירם) בשנתיים נוספות כדי להתאים את האמור בתקנון לנוהג בלבאי.

הסבר לסעיף 3 בסדר היום**לקראת חילופי בעלי תפקידים בניהול העסקי**

יאיר ריינמן, מנהל העסקים, מסיים קדנציה בינואר 2025.
אלן דיטש, מנהל הכספים, מסיים לעבוד ויוצא לפנסיה באפריל 2025.
אמנון סודרי וחיים קליין, יו"ר עסקים, מסיימים 2 קדנציות באוגוסט 2025.
החלפת כל המנהלים העסקיים תוך כחצי שנה, יוצרת בעיה ברציפות הטיפול בכל הנושאים והיוזמות שעל הפרק ובהבטחת שימור "הזיכרון הארגוני".
לאחר שיחות ובירורים עם כל הנוגעים בדבר ודיון משותף של מש"א והמזכירות, מוצע להביא לאישור האסיפה את ההצעה להאריך את הקדנציה של יאיר כמנהל העסקים בשנה וחצי.
באופן זה, מנהל הכספים החדש יזכה לעבוד לצידם של מנהל עסקים ויו"רים ותיקים לתקופה ראויה, ובהמשך, כשחיים קליין ואמנון סודרי יסיימו, המחליף שלהם יעבוד לצידו של יאיר עד אמצע 2026.
בפרק הזמן שעד החלפתו הצפויה של יאיר ריינמן, יעשה מאמץ לאתר מועמד להחלפתו מתוך לביא, לצרפו להנהלת העסקים ולשלבם בהדרגה במכלול הרחב של הנושאים בהם עוסק מנהל העסקים.
הסבר ינתן באסיפה ע"י סמדר מטלון בירגר ואמנון סודרי.

מועדת חברים – הני ליפניק

החזר נסיעות:

השנה האזרחית הולכת ומסתיימת לה. לקראת 2025, אנו מבקשים לחדש את כל אישורי הנסיעות. ללא אישור מחודש, לא יהיו זיכויים.

השנה האחרונה היתה שנת מלחמה מאתגרת לכולנו וניתנו אישורים מעבר למקובל. בשנת 2025 אנו נחזור לשגרת האישורים המקובלים.

מינוס בתקציבים:

אנחנו מבקשים לכסות את המינוס בתקציבים האישיים עד 31/12/24

ניתן לכסות באמצעות העברה מהפיקדון או מהחשבון בחוץ.

סגירת המינוס נושא מהותי למאזן הכלכלי של הקיבוץ ויש להבין שמינוס של אדם אחד בא על חשבונם של החברים האחרים.

ניתן לקבוע פגישת יעוץ עם מנהל הכספים אלן דיטש למעוניינים.

תודה על שיתוף הפעולה.

השבוע אני טסה לחול לשלושה שבועות. בנושאים דחופים אפשר לפנות לחיה ריכטר או תמר שורק.

בשורות טובות.

הודעה מהכלבו- ספירת מלאי.

השנה אנו סופרים מלאי בכלבו ביום ראשון נר חמישי של חנוכה (29/12 כ"ח כסלו).

לכן הכלבו לא יפתח למכירה. לא נוכל לענות גם במקרים דחופים בבקשה להיערך מראש.

תודה צוות הכלבו.

1. צעירים-

מפגש צעירים
על 'שכול ותקווה
עם דור ומיתר
ממערך הנפגעים בצה"ל
 המפגש יוקדש לזכרו של שגיא- שכולנו אהבנו
 וגם לכך ניתן מקום במפגש
 ניפגש בערב שבת 'וישלח'
 20:30, מועדון לחבר
 מחכים לכם
 ועדת צעירים

צעירים יקרים, מוזמנים למפגש בערב שבת, על 'שכול ותקווה' עם דור וייס ומיתר גולד ממערך הנפגעים בצה"ל,

המפגש יוקדש לזכרו של שגיא- שכולנו אהבנו וגם לכך ניתן מקום במפגש.

נפגש בשעה 20:30, מועדון לחבר, מחכים לכם, ועדת צעירים

התנועה ואנחנו | 15 מתנות ושאלה על הדרך – מהקיבוץ הדתי

עוצרים כדי להכיר ולדעת – מהי רוח הקיבוץ הדתי?

כנס סעד, שהתרחש בקיץ האחרון תוך כדי חזרתם של אנשינו היקרים לסעד ולעלומים, הביא איתו רוח גדולה וחשובה. כמה מדויק היה להשמיע דווקא בעת הזו את קולנו – קולה ומשנתה של תנועת הקיבוץ הדתי, משנת תורה ועבודה. כמה חשוב שהוא יישמע בחברה הישראלית בתקופה הארוכה והמאתגרת הזו.

וכפי שמחזירים התיישבות, יש להחזיר את הרוח!

זכינו לשותפים נפלאים, הרב ד"ר בני לאו ומערכת מקור ראשון, שותפינו לקיום הכנס. הודות לשיתוף פעולה זה הוצאנו יחד סדרת הספטים (פודקסט) בת 15 פרקים - כל פרק בן חצי שעה – שבהם מתארחים מגוון אנשים מרתקים ויקרים, המדייקים מתוך החיבור הרעיוני למשנת הקיבוץ הדתי, סוגיות שעלו בכנס. בין השאר התארחו בפודקסט חברי קיבוצים וחברינו לדרך, בהם הרב ד"ר בני לאו, נחמיה רפל, אמיתי פורת, יפעת סלע, ד"ר מירי שליסל, עמרי עמירם, צדוק דורלכר, הרבנית ד"ר אסתר פישר, ד"ר בני פישר ועוד רבים וטובים, וכמובן מזכ"לית התנועה, ד"ר שרה עברון. תודה גדולה לכולכם!

בפרק הראשון בסדרה, העלו הרב ד"ר בני לאו וד"ר שרה עברון על נס דמויות מופת מקרב חברי הקיבוץ הדתי, שעיצבו עבורם דרך ייחודית.

דרך המפגש עם דמויות כמו יוסקה אחיטוב, טובה אילן, אריה קרול, ועוד אנשים מיוחדים וצנועים, רבים מהם לא נשאו כלל תארים אקדמיים, התעוררה לחיים המשמעות העמוקה של 'תורה ועבודה' – אנשים שהחלו את יומם השכם בבוקר בעבודת כפיים או חינוך, וסיימו אותו בערב בתורנות שטיפת כלים או שמירה, וכל העת התורה הייתה מונחת דרך קבע בידם ושגורה בניהם, ובאה לידי ביטוי בכל אורחות חייהם. זוהי משנת תורה ועבודה לכתחילה – התורה שעליה חונכו הרב בני ושרה בבני עקיבא - שהפכה לנגד עיניהם לתורת חיים. מוזמנים להקשיב! <https://did.li/YPOaa>

עוצרים כדי לשאול- האם לא בשלה העת?

מועצת הקיבוץ הדתי תתכנס בעלומים בכ"ט בשבט (29 בינואר). לכל המזכירויות נשלחה הקריאה לבחור נציגים שיהיו שותפים לדיונים ולקבלת החלטות על עתידה של התנועה שלנו. במרכזה של המועצה תונח השאלה האם בשלה העת לבנית בית משותף בזהויות מובחנות עם התנועה הקיבוצית הכללית? אין לנו ספק שהדיון הזה הכרחי ושהצד השני צו השעה. נתכנס יחד ונשאל את עצמנו האם ואיך אנחנו רוצים ויכולים לבנות יחד משותף, בכל מה שקשור לשפה הקיבוצית, תוך שמירה על ערכים העומדים בליבת זהותנו?

אנו מזמינים את אנשינו בקיבוצים ובמושבים – גם את הצעירים שהחלו את דרכם בתנועה לא מזמן, להשתתף איתנו בשיח המקדים, להביע את דעתם בכל פלטפורמה שיבחרו בה. אם את או אתה מרגישים שיש לכם מה לתרום לדיון ולהחלטות, מוזמנים להציע למנהל הקהילה/מזכיר הקיבוץ את מועמדותכם לשמש כצירים ולייצג את היישוב שלכם במועצה.

שבת שלום

שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

ברוך דיין האמת

משפחת הקיבוץ הדתי משתתפת באבלן

של משפחות רובינשטיין ופלאג וכל קהילת קיבוץ לביא

על נפילתו של

סרן במיל' שגיא יעקב רובינשטיין הי"ד

יהי זכרו ברוך